

Scénář medailonku GYNOME pro rozhlasovou nahrávku: Jaroslav Německý

Markéta Šišková (MŠ), Jaroslav Německý (JN)

MŠ: Jaroslav Německý se narodil 5. září 1946 v Novém Městě na Moravě a s tímto místem spojil celý svůj život. Jeho dětství bylo poznamenáno změnou politického režimu v naší zemi a dlouhá léta budovaný rodinný majetek, hotel Německý, byl roku 1955 znárodněn.

JN: Své dětství jsem měl těžký, protože u nás jsme bydleli sice v hotelu všichni říkají: "Vy jste se měli v hotelu dobře", ale neměli, protože za pár let byl hotel znárodněn a my jsme tam byli jenom jako podnájemníci. A tatínek musel hotel opustit a pracoval potom v Brně v plynárnách jako obyčejnej dělník. Maminka zůstala v kuchyni pracovat i nadále a byla tam 40 let tam byla zaměstnaná v tom hotelu.

MŠ: Vystudoval gymnázium v Novém Městě na Moravě, kam ho napoprvé nechtěli kvůli jeho původu vzít.

JN: takže si vzpomínám na výborného učitele, který byl profesor Beranovský, ten nás učil matematiku a tělocvik. A já jsem to měl u něj dobrý, protože jsem dobře běhal a závodil a závodil jsem v zimě na lyžích. Gymnázium jako to bylo příjemný pro mě. Potom taky, když jsem si zažádal na tu vysokou školu, tak jsem se do Brna na tu vysokou školu díky tomu prospěchu, a tak jsem se dostal.

MŠ: Po maturitě byl přijat na brněnskou zemědělskou školu. V roce 1967 se v Brně jako student zúčastnil pohřbu novoměstského sochaře Vincence Makovského.

JN: tak jsem si dopoledne vyrazil na ten pohřeb a jeli jsme potom do Nového Města, kde na náměstí tady bylo rozloučení a pak se šlo na ten evangelický hřbitov, kde jsme ho pochovali.

MŠ: Pokračovat ve studiu mu však znemožnila havárie, kterou sice sám nezavinil, ale na delší dobu ho vyřadila z normálního života.

JN: Po studiu musel jsem jít pracovat, takže když jsem tu nemoc překonal, tak jsem se přihlásil ve Žďáře a pracoval jsem ve žďárských strojárnách. A byl jsem tam jako vedoucí zásobování pro kuchyň a pro všechny ty, jak se to říká, kantýny a pro celej ten provoz závodního stravování. Jo, takže tam jsem strávil 20 roků.

MŠ: Láska ke sportu ho přivedla pracovně zpátky domů.

JN: Potom jsem přešel do Nového Města do sportu a pracoval jsem tady na výrobě lyží v Novém Městě.

MŠ: Nové Město je s rodinou Německých spojeno už od nepaměti.

JN: Já jsem rád Novoměšťák a jsem na to hrdej. Já jsem Novoměšťák původem z roku 1662. Mám prvního doloženého předka a su už 9. generace v Novém Městě.

MŠ: Hotel Německý vlastnili babička Marie a dědeček František. Podnik byl zákazníky velmi pozitivně hodnocen pro výbornou kuchyni. Scházeli se zde členové nejrůznějších klubů. Jaroslav Německý je poslední svědek rodinného podnikání. Již zmíněný hotel musel ustoupit tehdy moderní socialistické výstavbě a Jaroslav musel v roce 1987 přihlížet jeho demolici.

JN: No jo. Já jsem si to šel vyfotit, když to bourali, bourali to z té ulice jako úplně poslední. To byl poslední dům, kterej tam ještě stál. Vedle bylo železářství, tak zbourali ty dva poslední domy, tak jsem si to ještě vyfotil, ale radost z toho nikdo neměl, protože jsme se museli vystěhovat.

MŠ: Dnes je v důchodu, užívá si klidný život naplněný svými zájmy. Jeho velkou vášní je sbírání dýmek a aktivně se zapojuje do činnosti novoměstského Okrašlovacího spolku. Jeho zájem o historii a kulturu města zůstává neochabující a s nadšením se věnuje uchování místních tradic a vzpomínek.

Víte vono to je těžký, já si myslím jednu věc, dokad' člověku, jaksi nic není a je zdavej, tak si toho nepovažuje a je potřeba, aby sportoval, aby si to u to zdraví udržel. Každýmu bych doporučoval udržovat si svoje zdraví, bejt, chytřej a podívat se do světa.